

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/61/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616010269
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4616010269.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci proti obžalovanému M. I., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného M. I. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 09.05.2018, sp. zn. 2T/97/2016, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 18.10.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného M. I. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný M. I. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že: v presne nezistenom čase v mesiaci august 2014 v obci O. v areáli poľnohospodárskeho družstva požiadal K. A. na naloženie vysokozdvížným vozíkom kovoobrábacieho sústruhu, typ SN XXB, vyrobeného v roku XXXX, v národnom podniku Y. Y. n.p, výr. č. XXXXXXXXXXXX váhe 3130 kg a o dĺžke 5 metrov, ktorý patril poškodenému Y. X. a bol umiestnený pod halou, ktorú mal obžalovaný v prenájme, tejto žiadosti obžalovaného pod domnienkou, že vec patrí obžalovanému K. A. vyhovel a kovoobrábací sústruh naložil do pristaveného nákladného vozidla s plošinou, nezisteného typu, ktoré si obžalovaný zabezpečil a prepravil ho na neznáme miesto, čím spôsobil poškodenému Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. I. XX škodu vo výške 3629,75,- eur.

Za to mu bol podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, nezistiac žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, §42 odsek 1 Trestného zákona, uložený súhrnný trest odňatia slobody 1 rok a 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podmienene odložený podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a § 50 odsek 1 Trestného zákona na skúšobnú dobu 2 roky a 6 mesiacov. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 14.03.2016 sp.zn. 1T/13/2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku bola uložená obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému Y. X. vo výške 3629,75,-eur.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný, čo do výroku o vine, treste, škode a konaníu, ktoré rozsudku predchádzalo. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu tým, že sa nestotožňuje s tvrdením súdu I. stupňa, podľa ktorého je usvedčovaný priamymi výpoveďami svedkov A. a U., svedok U. sa vyjadroval k sprostredkovaným informáciám, a to s veľkým časovým odstupom a výpovedná hodnota svedka A. bola výrazne znížená jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Okrem jeho výpovede z prípravného konania neexistuje dôkaz o tom, že stroj poškodeného odcudzil práve on. Ani záver súdu I. stupňa, že výpoveď tohto svedka na hlavnom pojednávaní je nevierohodná, pretože mu chcel pomôcť, nemá vo vykonanom dokazovaní nijakú oporu.

Ak by to tak bolo, nedá sa vysvetliť skutočnosť, že sa svedok opakovane na hlavné pojednávania nedostavil. Výpoveď tohto svedka sa nesnažil ovplyvniť a rovnako je uveriteľné, že svedok sa hlavnému pojednávaniu snažil vyhnúť z dôvodu, že si bol vedomý skutočnosti, že v prípravnom konaní ho nepravdivo obvinil. Taktiež nie je možné označiť za neprijateľný spôsob, ktorým tento svedok na hlavnom pojednávani vysvetlil zmenu svojej výpovede. Pokiaľ by bol sústruh skutočne odcudzil, nebol by o jeho naloženie na nákladné motorové vozidlo požiadal iného nájomcu priestorov patriacich svedkovi U. a automaticky sa tak vystavil riziku, že si tento u svojho prenajímateľa jeho tvrdenie o vlastníctve sústruhu preverí. Namietol tiež závery znaleckého posudku znalca F.. S., a to vzhľadom na svoju výpoveď a výpoveď svedka A. a aj vzhľadom na výpoveď poškodeného X.. Tento znalecký posudok namietol aj vo vzťahu k zistenej hodnote kovoobrábacieho sústruhu, pretože takýto záver znalec urobil iba na základe výpovede poškodeného a uviedol, že pokiaľ mal možnosť vidieť sústruh pred halou pred jeho odcudzením, tento nebol kompletný, bol hrdzavý a vystavený vplyvu poveternostných podmienok. Pokladá za nesprávny rozsudok I. stupňa aj vo vzťahu výroku o uloženom treste, keď spochybnil použitie ustanovení Trestného zákona o súhrnnom treste, pretože vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/13/2016 je potrebné na neho hľadieť, ako keby nebol odsúdený, pretože v danej trestnej veci mu skúšobná doba uplynula a to viac ako pred rokom pred vynesením napadnutého rozsudku. Túto skutočnosť si mal súd I. stupňa vyriešiť ako predbežnú otázku. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, d/ Trestného poriadku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku ho spod obžaloby podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku oslobodiť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch písomne podaného odvolania obžalovaného a uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa je prekvapivý, pretože vyhodnotenie dôkazov je v rozpore s ustanovením § 2 odsek 12 Trestného poriadku a v rozpore so zásadou „in dubio pro reo“. Navrhol, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí zotrval na dôvodoch odvolania tak, ako ich predniesol jeho obhajca. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny vo výroku o vine a právnej kvalifikácii a dáva na zváženie súdu vyriešenie predbežnej otázky osvedčenia sa obžalovaného v skúšobnej dobe vo vzťahu k odsúdeniu, ku ktorému mu bol ukladaný súhrnný trest, a to postupom podľa § 52 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávani pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania v otázke viny, pri ukladaní trestu a náhrade škody.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vyhodnotenie dôkazov súdom I. stupňa v odôvodnení

napadnutého rozsudku, v ktorom sa súd I. stupňa vysporiadal s dôkazmi, na základe ktorých mal zavinenie obžalovaného za preukázané. Taktiež sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného, najmä v časti, prečo túto považoval za účelovú a nelogickú a nepotvrdenú žiadnym z vykonaných dôkazov. Svoje úvahy súd I. stupňa správne založil na výpovediach svedkov a to predovšetkým svedka K. A. z prípravného konania, pričom krajský súd považoval zmenu výpovede tohto svedka v súlade s právnymi úvahami I. stupňa za účelovú v snahe vyviniť obžalovaného zo zodpovednosti za spáchaný skutok. Tento svedok vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní presne uviedol, ako sa vykonalo naloženie konkrétneho kovoobrábacieho sústruhu na nákladné motorové vozidlo jeho vysokozdvížným vozíkom, pričom výpoveď svedka z prípravného konania korešponduje s výpoveďou svedka L., ktorý uviedol, že na svedka nebol vykonávaný žiadny nátlak, svedok vo svojej výpovedi konkrétne uviedol rozmery daného stroja, ktorý nakladal na požiadanie obžalovaného, pričom na tejto svojej výpovedi aj ohľadne rozmerov a hmotnosti daného stroja zotrval aj na konfrontácii s obžalovaným, pričom nebola zistená žiadna motivácia tohto svedka vypovedať v neprospech obžalovaného. Navyše o nevierohodnosti výpovede tohto svedka na hlavnom pojednávaní svedčí aj skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že pre obžalovaného nakladal stroj o polovičnej dĺžke, daný stroj, ktorý mu bol predložený vo fotodokumentácii, by sa na plošinu nezместil, avšak obžalovaný vo svojich výpovediach poprel vôbec skutočnosť, že tohto svedka požiadala o naloženie akéhokoľvek kovoobrábacieho sústruhu. Preto je krajský súd toho názoru, že tento svedok sa na hlavnom pojednávaní svojou výpoveďou snažil pomôcť obžalovanému tým, že síce potvrdí naloženie sústruhu pre obžalovaného na jeho požiadanie, ktorý sa nachádzal na mieste popísanom v skutkovej vete napadnutého rozsudku, avšak spochybní totožnosť tohto stroja. Navyše s výpoveďou tohto svedka korešpondujú ďalšie dôkazy, a to sú výpovede svedkov U., X. a najmä závery znaleckého posudku Ing. Pavla Martinca o možnosti naloženia stroja daných rozmerov spôsobom popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku a hodnote odcudzeného stroja. Preto aj podľa názoru krajského súdu, z týchto dôkazov vo svojom súhrne, pričom ide o dôkazy priame, možno vyvodíť jediný logický záver, že osobou, ktorá odcudzila stroj popísaný v skutkovej vete napadnutého rozsudku vo vlastníctve poškodeného je práve osoba obžalovaného. Tieto všetky dôkazy a okolnosti odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez dôvodných pochybností preukázané.

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku. V napadnutom rozsudku súd I. stupňa náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a krajský súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Po preskúmaní výroku o treste uloženom obžalovanému napadnutým rozsudkom, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu postupoval v súlade s kritériami uvedenými v § 34 odsek 1 - 4 Trestného zákona a trest uložený obžalovanému preto aj krajský súd považoval za primeraný a zodpovedajúci zákonu a krajský súd aj vo výroku o treste odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom I. stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa použitia ustanovení Trestného zákona o súhrnnom treste a uložení súhrnného trestu obžalovanému za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Topoľčany z 14.03.2016 sp.zn. 1T/13/2016, krajský súd odkazuje na ustanovenie § 52 odsek 2 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by na tom mal odsúdený vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil. Podľa § 52 odsek 3 Trestného zákona rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin. Z obsahu spisu Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/13/2016 vyplýva, že odsúdenému uplynula skúšobná doba určená rozsudkom z 14.3.2016, dňa 15.3.2017. Počas plynutia tejto skúšobnej doby bolo proti obžalovanému vedené trestné stíhanie v danej trestnej veci, a preto s poukazom na § 52 odsek 3 Trestného zákona, môže súd urobiť rozhodnutie podľa ustanovenia § 52 odsek 1 Trestného zákona, t.j. rozhodnutie o osvedčení resp. neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby, t.j. do 15.03.2019. Z týchto dôvodov preto súd pri rozhodovaní o uložení trestu obžalovanému nemohol ako predbežnú otázku riešiť, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo neosvedčil, nie je možné považovať rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany zo 14.03.2016 sp.

zn. 1T/13/2016 za zahladené a súd I. stupňa preto pri ukladaní trestu obžalovanému správne použil ustanovenia § 42 odsek 1 a § 42 odsek 2 Trestného zákona a ukladal obžalovanému trest súhrnný.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny opravný prostriedok.